

Ἐρυθροελάτη (*Picea*, τ. Κωνοφόρων)· γ. περιλ. περὶ τὰ 12 εἶδη Ἰθαγ.
τῶν πρὸς βορ. τῶν τροπικῶν γωρῶν· δ. μεγάλα, δασικά, ἀειθαλῆ, μονόσικα, ὄρεσίκια, στενῶς συγγενῆ τῶν Ἐλατῶν. Τὰ ἀξιολογώτερα εἶδη εἰνε α') Ἐ. ἡ ἀνατολικὴ (*P. orientalis*, γαλλ. Épicéa d'Orient), μέγα δ. ἀπαντῶν εἰς τὸν Καύκασον, τὴν Ταυρίδα καὶ παρὰ τὴν Τιμφλίδα καὶ τὴν Τραπεζοῦντα. β') Ἐ. ἡ λευκὴ (*P. alba*, γαλλ. Sapinette blanche, ἀγγλ. White Spruce), μέγα δ. ἰθαγ. τῆς βορ. ἀντ. Ἀμερικῆς, χαλλιεργούμενον δὲ ἦδη ὑπὸ πολλὰς διαφορὰς πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης· τὸ ξύλον καὶ ἡ ὁρτίνη του ἐχλεκτῆς ποιότητος. γ') Ἐ. ἡ μέλαινα (*P. nigra*, γαλλ. Sapinette noire, ἀγγλ. Black Spruce), ἰθαγ. τοῦ Καναδᾶ, ἔνθα ἔχ τῶν τρυφερῶν βλαστῶν του κατασκευάζεται εἶδος ζύθου (ἀγγλ. Spruce beer). καὶ δ') Ἐ. ἡ ὑψηλάρηνος (*P. excelsa* ἡ *communis* ἡ *vulgaris* ἡ *Pinus Abies* ἡ *Abies Picea* ἡ *Abies excelsa*, γαλλ. Épicéa com. ἡ Pesse ἡ Sapin de Norwège, ἀγγλ. Com. ἡ Norway Spruce ἡ Burgundy Pitch-tree), μέγα δ. ἀπαντῶν ὑπὸ πολλὰς διαφορὰς ἀνὰ τὰ ὅρη τῆς βορ. καὶ μέσης Εὐρώπης πολλαχοῦ ἀποτελεῖ ἐκτεταμένα Σάση (εἰς τὰ Καρπάθια, εἰς τὸ Τυρόλον, τὴν Νορβηγίαν, τὴν Σουηδίαν καὶ πολλαχοῦ τῆς Γαλλίας). Τὸ εἶδος τοῦτο παρέχει ἀρίστης ποιότητος ξυλείαν, ἥτις εἶνε ἡ παρ' ἡμῖν ὄνομαζομένη σουηδική, ἥ δὲ ὁρτίνη του εἶνε γνωστὴ εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁρτίνη τῆς Βουργουνδίας (γαλλ. poix de Bourgogne ἡ poix des Vosges ἡ poix jaune). Τὸ ξύλον τῶν τριῶν τελευταίων εἶδῶν χρησιμοποιεῖται πολλαχοῦ πρὶς κατασκευὴν χάρτου καὶ πυρείων. Πάντα τὰ ἀνωτέρω εἶδη δύνανται νὰ εὔδοκιμήσωσιν εἰς τὰ ὄρεινότερα μέρη τῆς Ἐλλάδος καὶ πολλαπλασ. εὐχερῶς διὰ σπορᾶς.